

Fredag 17 augusti

"Claes Göran Jönssons första offensiva idé"

Tidsenliga utvecklingstankar

Claes Göran Jönsson (s), kommunstyrelsens ordförande, har använt en del av sommaren till att författa en 16-sidig programtext med rubriken "Utveckla Lund!" Den har presenterats i budgetberedningen och tar sin utgångspunkt i kommunens aktuella ekonomiska problem men implikationerna handlar inte bara om ekonomi.

– Claes Göran Jönsson har hittills verkat övertygd och sett så personligt plågad ut av Lunds dåliga affärer, säger Roland Andersson (v). Därför är det roligt att han för första gången går till ordentlig offensiv. Antagligen har han stimulerats av Lars Engqvists vision av Malmö som den goda staden men inget fel i det. Så

särskilt originella tankar rör det sej inte om, liknande saker diskuteras på många håll just nu. Och det är mycket som jag och vänsterpartiet är kritiska mot från våra utgångspunkter.

Mer makt åt kommunstyrelsen

Ett återkommande tema i texten är att kommunstyrelsen ska ha

ökad makt, påpekar Roland Andersson. Den ska "renodla sin roll som samordnare och styrande för kommunen", överta en del av fastighetsnämndens nuvarande funktioner, med byggnadsnämnden dela kommandot över stadsbyggnadsdirektören (som nog därmed får större inflytande), ges större utredningsresurser. Detta innebär förstås mer jobb och ansvar för kommunstyrelsens ledamöter som kanske inte alla maktar med. Följden kan bli en ökad koncentration till kommunalråden, dvs en professionalisering.

Andra genomgående principer är resultatansvar och effektivisering. Ingen kan ha något emot att kommunen sköts effektivare, säger Roland.

Anammade v-idéer

Bakgrunden är som sagt ekonomisk. Det gäller i förstone att minska kommunens kapitalkostnader genom att bli mindre kapitalintensiva, dvs minska det fasta kapitalet, konkret att sälja fastigheter, aktier i Sydskraft mm, något som vänsterpartiet tidigare har föreslagit. En annan v-idé som anammats är att starkt höja priset på industrimark och vara restriktiv mot vilka industrier som ska få komma till Lund. (De störande fabriker ska tydligen hänvisas till Eslöv.)

Ser man till hela den kommunala verksamheten är krisen inte så allvarlig, brukar vänsterpartisterna säga. De affärsdrivande verken har god ekonomi. Nu föreslås också att man ska dränera dem och deras klienter på pengar genom bli nya koncessionsavgifter.

Men inte bara vänstern utan också borgarna får sina köttben, främst i form av en modifierad småbarnsskola efter bl a professor Söderstens idéer. Sex- och sjuåringar ska gå tillsammans i en kombinerad för- och småskola. Här finns förstås en massa pengar att tjäna men åtgärden motiveras även pedagogiskt, och flera vänsterpartister tycks ha förståelse för resonemanget. Roland personligen är djupt skeptisk: det vore årligare att bara säga att man måste spara, säger han.

Forts. på sida 3

VB igen

Så är VB tillbaka efter högsommaren med välkända skrifter och signaturer, traditionella rapporter från sedvanliga sommaraktiviteter mm.

Längtar ni efter omväxling och förnyelse? Saken ligger i era egna händer, kära läsare! Skriv eller rita och skicka in, gärna till nästa nummer. Eller gör ett snabbesök hos den jäktade redaktionen en kommande onsdagskväll.

En nyhet har vi dock presterat alldeles av oss själva. På en av våra resor söderut köpte vi "Das dicke Busch-Buch", dvs med klassiska bilder av den tyske satirikern Wilhelm Busch. Vi fann dem lämpade att illustrera även lundalivets alla skiften.



Hur vrider vi klockan rätt?

En kurs på Kvarnbyskolan om kvinnors liv, tid och arbete med kvinnoforskarna Karen Davies och Tora Friberg fre-sön 14-16 september. Anmälan tel 040-494313 (bara enstaka platser återstår).

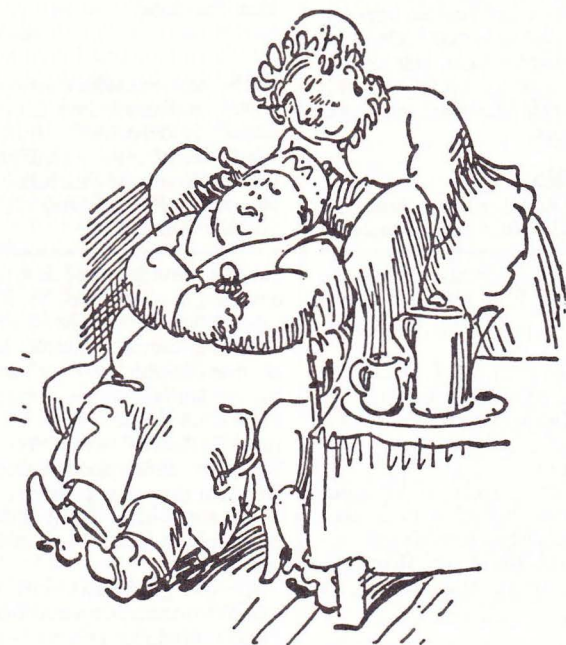
HEJDA DIN FOT!

Nu välver grenarna en tunnel genom parken och sveper lindblomsdott mot Södertull.

Jag ser på sommaren oändligt blåa himmel och tänker: tusen möjligheters tid.

Se upp, hejda din fot. Trampa inte på spindeln.

Karl Witting



Det finns effektivitetsvinster att göra i Lunds kommun.

Blåsstart

Blåsorkestern Röda Kapellet inleder på söndag höstens repetitioner (se notis på annan plats). Huvuddirigent är som tidigare Birgit Stare men Maria Sundqvist medverkar inledningsvis vid repetitionerna av sin komposition Borgare hör inför

Kulturmaten, varom mer i kommande nummer. Även i övrigt planeras flera nyheter.

Orkestern, som för arrangerade ett framgångsrikt läger i juni, söker som vanligt nya medlemmar, både nybörjare (för upplärning) och försigkomna. Anmälan till Elisabets Iregren, tel 115069.

14 vilsna miljoner

Man kan undra vilket rykte som Lunds kommunalpolitiker håller på att skaffa sej bland sina kolleger ute i landet.

Det speciella miljöanslaget, 15x3 miljoner, var mps dyraste krav för att stödja en icke-borgerlig majoritet efter förra kommunalvalet. Med så mycket pengar borde det ha funnits utrymme för omfattande och kanske banbrytande miljöinsatser som kunde ha placerat Lund på åtminstone storskaliga världskartor.

Men tillfället schabblades bort. Det var trådbussar som mp främst hade i tankarna, en utmärkt idé som ju har fått livligt stöd här i spalterna. Som bekant drev dock socialdemokraterna igenom att det, eventuellt, ska bli biogasdrivna bussar i stället.

Nya projekt i 15-miljonersklassen beslutar man inte utan vidare. Om mp hade gett sej in i reguljära samtal med s och v hade de tre partierna kanske ändå kunnat utveckla något vettigt tillsammans. Men mp vågade inte uppge sin formella neutralitet.

Nu föreslår socialdemokraterna, i Claes Göran Jönssons manifest "Utveckla Lund!", att årets outnyttjade miljömiljoner i huvudsak ska dras in, dvs inte överförs till nästa års budget. Och miljöpartiet? Ja, deras representant Anders Ebbesson lär inte ha protesterat när saken var uppe i budgetberedningen! Uppger verkligen partiet en av sina hjärtefrågor så lätt?

Vänsterpartiet har för sin del gått ut med diverse förslag om att använda pengarna. Man vill köpa in tio "varmkompost-behållare" för en försöksverksamhet, lika många glasigloos med flera fack, ett par nya radonmätare (plus mätning och rådgivning) samt "skyltar som visar att fordonstrafik är förbjuden" - det senare ett infernaliskt sätt att få til stånd fler bilfria gator. Inget av detta kostar några större summor.

Dyrare kan de båda återstående kraven bli: naturreservat av Sularpskärret vilket kan innebära markköp, samt bidrag till anläggning av läplanter. Men inte heller vänsterpartiet lyckas föreslå något rejält och spektakulärt för pengarna.

Inte för att det är något egenvärde att göra av med anslag. Men klyftan mellan allt fagert tal om miljö och de tafatta försöken till konkreta åtgärder riskerar faktiskt att sprida ett löjets skimmer över Lund och dess maktthavare.

Fast det kanske är välförtjänt?

Från hängmattor och dansbanor

Sommaren är slut, nästan, och med det den period av året som vi i Norden anser rymma vårt *riktiga* liv, nära naturen och i kontakt med våra känslor. För all del, men nog litat jag mer på novembermänniskan i mig själv och andra. Men naturligtvis kommer jag själsligt omtumlad ut ur den här sommaren, fylld av existentiella frågor och svar. Det kommer att krävas några veckors mjuk inskolning till den lokalpolitiska verksamheten. På sikt är det givetvis ingen fara, man har väl den lutheranska arbetsmoralen som en eldgaffel i ryggraden. Det blir nog ett bra arbetsår.

Nordisk mystik

Känslor och mystik är inne, det märks t.ex. på Nordform, designutställningen i Malmö hamn, som pågår till början av september och som är värd ett besök även av de sofistikerade lundaborna. Man kan inte låta bli att beundra utställningsarkitekternas proffsighet, t.ex. i att lägga ut ett trädäck så att man upplever den steniga Hjälmmarkajen som en sviktande brygga.

Det mest omdiskuterade inslaget på Nordform är "Ting för tanken", en ska vi säga ekofosfisk iscensättning gjord av Margareta Alin, häftig museiintendent i Landskrona, och Jan Mark, sedan länge Peter Oskarssons samarbetspartner som scenograf. Man går in genom trädet Yggdrasil och vandrar i mörkert genom ett antal scenbilder och ser slitna bruksföremål i ett nytt ljus. Jag tror ingen förblir opåverkad även om texterna tidvis är lite långa och pretentiösa. Fast jag gillar den om att man behöver äga högst 80 ting - blir det fler är det tingen som äger en själv. Befrielsen på slutet ges av

en härlig slinga av sensuell folk-musik och en milt leende fruktbarhetsgudinna.

Kluvna känslor

Jag kan naturligtvis inte bara bejaka detta, i min själ finns också den resonerande rationalisten som säger att man ska se upp med sådan där känslomässig övertalning. Men ljusets vänner har väl lika stor rätt att spela på känslorna som dess fiender. Jag tyckte nog om det. Stora delar av *Ting för tanken* kunde ha kommit direkt från en konstnärligt begåvad Linje 3-grupp under kärnkraftsomröstningen 1980, och det trodde jag var passé. Det är inte lätt att vara en del av Det Moderna-Projektet och samtidigt bejaka de inre källorna.

Och låt oss till sist också vara lite politiska på det gamla urmodiga sättet. Nordform är i själva verket resultatet av en smutsig deal mellan Malmös kommunalpolitiker och några byggföretag som framträder under den vilseledande beteckningen sponsorer. Det handlar nämligen inte om någon elegant gest av goodwill. NCC och Skanska fixar tillfälligt till några hamnmagasin under sommaren och smörjer maskineriet med pengar mot att i höst få byggrätten, riva rasket och bygga fem höghusklossar. De fantastiska magasinen, kaféerna, folklivet, offentligheten i ett av Malmös finaste lägen med famnen öppen åt havet, ja det är bara skådebröd för några sommarbådar. Här ska det bli kontor och bostäder. Kapitalismen är sig lik, det är bara pengar som räknas.

Från Valhall

Asatron är aktuell igen läser jag i Svenska Dagbladet, som just startat



en artikelserie i ämnet på sin expellöst flummiga I dag-sida. I den tidningen är allt välordnat till det bästa: majorerna och ungdomeraterna får vad de vill på ledarsidan, lektorerna kan läsa understreckarna, finanspojkarerna har egna skära sidor och den kvinnliga sfären utforskas på I dag-sidan.

Näväl, asatron är på tillväxt i Sverige förstärkt, med minst 500 anhängare. En del av dem har kortsnaggat hår och kängor, men det är ingen officiell linje betonas det. Gamla visdomsord har på nytt blivit aktuella, t.ex. det kända "Öga för öga och tand för tand" som grund för rättskipningen, men återigen är det ingen officiell policy, det är bara ledaren som tycker så rent privat.

Tja, helt utan lockelser är ju inte asatron, jag har t.ex. alltid tyckt att fruktbarhetsriter låter lockande. Men risken är stor att rörelsen spårar ur och mister sin kraft, att läseri och sektbildningar uppstår. Ja ni vet, allt har ju redan beskrivits i Falstaff Fakirs "Ett svårskött pastorat". Jag ska nog skriva ett varningens ord till insändarsidan. Herr Redaktör!

Lucifer

PS. Sommarens stora konstupplevelse? Folkmusiktältet som turnerade i landet och som här i söder vände i Kristianstad. Tänk på det lyft som kom med Filarfolket och tänk sen ett lika stort steg till. Det var henrivande. DS.

Mer lundahistoria

Om någon nyinflyttad för bara något år sedan frågat efter en översikt över Lunds historia, skulle hon givetvis fått tips om Ragnar Blomqvists lundahistorik i två tjocka band. Om hon då förskräckt bett att få en tunnare, men ändå någorlunda nyskriven bok - ja, då hade det blivit problem. Då. Men inte idag, nu finns de.

Tidigare i år kom *Lund - tusenårsstaden. Kulturguide*, en pocketbok för den som vill ströva omkring och veta mer om husen och staden och historien. En utmärkt introduktionsbok.

Som en översiktlig sammanfattning av Blomqvist kan man kanske se *Anders Bruzelius'* nyligen utgivna kalendarium över händelser i Lund 990 - 1990. Det är en behändig, kronologiskt uppställd sammanställning, ungefär som de gamla

repetitionskurserna i historia, de som hette *Från urtid till nutid*. En given handbok i din lundahylla!

Nu kan man också i händerna på den nyinflyttade vetgiriga sätta *Kulturens årsbok 1990*, som i år - vad trodde ni - helt ägnas Lund..

Stommen i boken är kronologiskt ordnade notiser ur stadens och Skånelands historia (påminner alltså starkt om Bruzelius uppläggnings). Men då och då

avbryts krönikan, tiden fryses och det ges en tidsbild. Vi får se Lund som metropolis daniae, som liten dansk stiftsstad, som akademisk bondby - för att nu bara nämna några exempel. Lars-Arne Norborg (inte okänd för VB-läsarna) har skrivit de flesta av dessa presentationer. Och han skriver populärhistoria i ordets bästa bemärkelse. Sammanfattande, överskådligt och lättläst.

Av övriga bidrag vill jag nämna ortnamnsforskaren Bengt Pamps utredning av Lund - var kommer namnet ifrån och vad betyder det? Han lanserar på försök en alldeles ny teori som går ut på att *lund* och *torn* (som i Östra Torn) kommer av att det nordost om nuvarande stadskärnan fanns en offerlund av hag-torn, vilken så småningom gav staden namn.

Claes Wahlöö svarar för idé, redaktion och layout och han har också skrivit de flesta årtalsnotiserna.



Omyndige Linder

Sammanslagna nämnder och förvaltningar är sådant som diskuteras på många håll i landet. Men det finns förstäs lokala utgångspunkter. Att fastighetsförvaltningen demonteras och stoppas in i stadsbyggnadskontoret får ses som en personlig omyndigförklaring av Rune Linder, anses allmänt bland v-politikerna. Den sammanslagna kulturnämnden från i våras återkommer förstäs. Om nu konsthallschefen Bo Nilsson får rätt i sitt överklagande kan det bli en delikat historia med den nya befattningsbeskrivningen, när han ska basa över sånt som musik och teater.

Förslag till rena nedskärningar i budgeten finns också. Skolinvesteringarna ska minska med fem miljoner om året – en konsekvens blir reducerat bostadsbyggande eftersom det är de nya stadsdelarnas skolor som främst får stryka på foten. Många av de nämnda besparingssiffror är mycket löst höftade, framhåller Roland.

Miljön förstäs

Ingen politisk programtext är möjlig i dag utan ett längre avsnitt om miljön. I en fascinerande bild läggs en glaskupa över Lund och sen fastställer man hur mycket som kan och får släppas ut i halvsfären. Men bilden kan utvidgas: man kan säga att den jönssonska texten framställer Lund som en slutet värld. Vad hjälper det att Lunds kommun fastställer högsta tillåtna avgasmängder på sitt territorium om vägverket, regeringen och Malmö (Öresundsbron!) har andra planer?

I andra sammanhang föreslås alltså indragning av nämnder men här föreslås vad som i praktiken är en ny nämnd, en "blandad grupp av politiker och tjänstemän" som ska arbeta fram konkreta underlag för miljöbeslut. VB tvivlar på att detta är någon förbättring jämfört med nuvarande organisation, Roland är mer positiv.

Annan utgångspunkt

Roland Andersson uppskattar som sagt att Claes Göran Jönsson har gjort ett idéprogram. Men ett sådant från vänsterpartiet skulle ha haft andra utgångspunkter, säger han. Demokratisering, brukarinflytande (inte "kund" som det står på flera ställen hos Jönsson).

I det 16-sidiga dokumentet står det summa nio rader om kommundelsnämnder! Kommundelsnämnderna som även enligt vad socialdemokraterna tidigare sade skulle vara en hörnsten i den kommunala förändringen. Andra tider, andra idéer. Åtminstone hos vissa partier.

Gunnar Sandin



Bilism i Rolfstorp, Lyon och Lund

Sommaren har ibland det goda med sig, att den låter en se delar av tillvaron ur något andra synvinklar än de snävt lundensiska.

För min del började den här sommaren med ett hejdundrande bonnakalas, en femtioårsdag, i Rolfstorp ett stycke in i landet från Varberg räknat. I den förhyrda hembygdsgården glammade ca 75 människor, åt och drack, skåltalade och sjöng Evert Taube i det oändliga, tills slutligen den rockiga dansmusiken satte sin obevliga punkt för mänsklig samvaro och tvang i varje fall de gamle hjem.

Det var en smått hänförande upplevelse – en bygd i gemenskap. Vad man fick höra och se i form av video och bildspel om teaterverksamhet, hembygdsforskning och annat förstärkte intrycket. Kanske är det tid att revidera Manifestets ord om "das Idiotismus des Landlebens". Möjligen hade de inbitna stadsborna Marx och Engels inte varit tillräckligt mycket på vischan för att vara riktigt vittnesgilla.

Mellan framträderna hann vi naturligtvis prata en del. Min bordsdam råkade komma från min egen hemsocken och var gift med en av mina klasskamrater från folkskolan. Jag frågade henne förstäs, hur det var med den gamla bygden, om den ännu levde och hur. – Jo tack, det går bra. – Men jobben då? – Ja, vi har ju Ringhals, och flickorna kan jobba på lasaretet i Skene. – Men då måste de väl körarätt långa vägar? – Jo, men bil har ju alla nuförtiden.

Det är sådana samtal som kan göra, att man plötsligt frågar sig, hur radikal för att inte säga demokratisk man är i sin välmentala nitäliskan för att införa restriktioner för bilismen. Det är ju ganska klart, att för glesbygdsfolket är bilen i många fall förutsättningen både för social samvaro och för rena överlevnaden.

Ska vi då plötsligt göra helt om i bilfrågan, bränna vad vi tillbett och tillbedja vad vi bränt? Natur-

ligtvis inte. Den måttlöst expanderande bilismens negativa miljöeffekter – förorening, skogsdöd, havsdöd, grundvattenförgiftning, växthuseffekt, uttunning av ozonskiktet – är alltför väldokumenterade för att vi skulle kunna sluta med att leta efter vägar att begränsa den. Läs Svenska Naturskyddsföreningens trafikpolitiska program!

Därtill kommer bilismens trängselproblem, som inte glesbygdsfolket men vi som bor i storstadsområdena har störst möjlighet att förstäs.

En solig morgon i maj stod vi, några kommunalgummor – gubbar från Lund på en boulevard i Lyon och beskådade trafiken över en bro över Saône eller Rhône, vilket det nu var. Den framskred som en kunglig begravningsprocession i en takt av uppskattningsvis 15-20 km/tim.

Några veckor senare kunde jag iaktta ungefär samma fenomen på inre ringen i Lund vid ingången till lasaretsområdet – visserligen en av studentexamensdagarna, men ändå. I Lyon hjälpte det inte att gatorna var mycket breda. I Lund kan de inte ens göras nämnvärt bredare, om man inte vill riva ner stan, förstäs.

Nej, kampen för att finna alternativ till bilismen får inte mattas. Men kanske borde vi anstränga oss lite mer för att utforma en trafikpolitik som skiljer mellan den nyttiga och människovänliga glesbygdsbilismen – som dessutom av rent demografiska skäl aldrig kan bli större än naturen tål – och den självförstörande tätortsbilismen.

Kanske skulle vi då kunna undvika den polarisering i bilister – antibilister som vi alltför lätt hamnar i. Kanske skulle vi rent av kunna övertyga en del bilister i storstäderna om att det faktiskt ligger i deras intresse, att den angelägna och nödvändiga trafiken kommer fram.

Lars-Arne Norborg



Trafik I

Bensinpriset närmar sig med raska steg 7 kr litern. Vi tackar Sadat Hussein för det bidraget till den sydvästkånska miljön, men det räcker inte. Att ta sig med Pågatåg till Malmö kostar 18 kr. Om man har en gammal bil är marginalkostnaden säkert mindre än 10 kr/mil och kostnaden för de 18 km därför lägre än för järnvägsbiljetten trots att man sitter i en bil och spy ut skit, dödar skogar, mejar ner folk etc. När vi kommer på andra sidan 10 kr/liter kan vi börja tala om saken.

VB griper in

Som känt har Sydsvenskans mångåriga Lundaredaktör, Jan Mårtensson deporterats till London. Vi känner med honom – det kan inte vara särskilt roligt att sitta så där vid sidan av händelserna. Det kan inte vara lätt att hålla sig orienterad; även om han t.ex. har tillgång till Sydsvenskans lundasadior så saknas där ofta analysen, helt enkelt vad som sker i det som synes ske. VB kommer därför att sträcka ut en hjälpande hand i form av en gåvoprenumeration till Mårtensson i främmande land. Knut den store härskade dock en gång över både Lund och London.



Redaktör Mårtensson, på morgonen efter ankomsten till Tilbury.

Trafik II

I onsdagens Arbetet berättas det att olyckorna på Trollebergsvägen har ökat med 100 procent hittills i år. Är det manne statistiska fluktuationer, är det den taskiga vintern, är det Guds hand? Nej, det är socialdemokraternas och moderaternas och Vägverkets nya avfart vid Lommavägen, det är Birger Rehns väg 108. Det tror fan att det blir olyckor på Trollebergsvägen när den har förvandlats till en väg för tung genomfartstrafik. Det borde inte ha blivit så.

Det finns alltid skäl att bygga ut för biltrafiken. Nu är det fullt i parkeringshuset Färgaren, säger Lennart Ryde(m) och vill bygga till. – Det skulle onekligen ge positiva effekter säger kommunalrådet Claes Göran Jönsson (s). Han borde veta bättre.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Avgörande om Öresund?

Läste ni Arbetets lokalledare i måndags? Minsann andades den tvivel om att det blir ett "positivt" brobeslut i höst. Kanske har den initierade skribenten avlyssnat stämningar inom det egna partiet. Klart är att Öresundsförbindelserna återigen blir en stor stridsfråga på en s-kongress.

Trots de ansträngningar som gjorts för att reducera den. "Listan över kongressombud måste vara ett av landets hemligaste dokument", säger Anton Flink från Transport i Malmö. "Inte ens vår förbundsordförande har fått se den." Och motsvarande berättar Gunnar Jönsson, s-ordförande i Lund. I båda fallen gäller det förstas att man vill bearbeta ombuden med argument inför kongressen. Men man tror också att man på något sätt ska komma över adresserna så att ombuden får sin information.

Kanske blir resultatet ett nytt uppskov. Dels med hänsyn till den starka antibroopinionen i och utom partiet men kanske främst med hänvisning till det nya läget i Tyskland och Europa.

Ändå får vi utgå från att den socialdemokratiska partikongress som börjar den 15 september blir avgörande för Öresundsförbindelsernas framtid. Det gör opinionsarbetet dessförinnan extra viktigt. Lyckligtvis har den aktuella etappen fått en mycket god start här i Lund. Cirka tretti allmänpolitiska, fackliga och miljöorganisationer står hittills bakom den demonstration som kommer att ordnas lördagen den 8 september, och fler tillkommer sannolikt.

Vi återkommer med information. Till dess: vik den dagen för en stor, glad och viktig demonstration!

PS Och bistå gärna kampanjen ekonomiskt med att köpa en knapp för en femma, t ex på Mårtenstorget. Mångmiljonären Erik Penser i London har visserligen lovat kampanjen sitt helhjärtade moraliska stöd men vi vet inte om det ges någon materiell uppbackning. I Malmö har kommunen som bekant beslutat att anslå en miljon kr till bropropaganda.

Vandringen Dresden - Prag

Första rapporten

Vänsters IF:s vandringssektion i Lund ordnade i somras en vandring i ett par länder som just höll på att befria sig från kommunistkommunismens ok. Det är första gången sektionen vågat sig in bakom järnridån och förmodligen upplevdes vi av befolkningen i DDR och Tjeckoslovakien som något aparta.

För några år sedan gick vi utmed järnridån på västtyska sidan. Bevakningen där var ungefär lika med noll medan östtyskarna hade taggtråd, minfält, bevakningstorn, soldater och schäfrar. Tänk vad det måste ha kostat och vad tråkigt för hundarna!

I år var det emellertid annorlunda. När de tio vandrarna anlände till Sassnitz med färjan från Trelleborg mottogs de av vänliga, obyråkratiska tullare. Ett tag tog oss till Dresden där dagen D rådde. Det var nämligen morgonen den första dagen efter D-marksreformen. Vi hade väntat oss en väldig aktivitet, men östtyskarna var ganska coola. Ett välbesökt tidningsstånd och en hamburgere-ntreprenör utanför järnvägsstationen var det mest uppseende-väckande.

Den stora Leninstatyn stod kvar och Trabanterna puttrade på gatorna. Spåravnarna kom tät. Några alkoholproblematiker gjorde obscena gester mot vietnamesiska kvinnor. Vi förstod att invandrarna i öststaterna kommer att få det svårt. De blir väl de som i första hand förlorar jobben.

Vackra trädgårdar

Vi blir inte länge i Dresden utan tar spårvagnen till Elbe och färjas över till andra stranden. Vi vandrar utmed floden på stigar och mindre vägar. Vi ser många vackra trädgårdar med rosenbuskar som dominerande prydnadsväxt. Elbe är förstas en smutsig flod men det flyter inte omkring så mycket skräp och den luktar inte illa. I Pirna åter vi en hyfsad middag till ett lågt pris. Ägglikören efteråt är riktigt god.

Dagens vandring avslutas utanför den lilla staden Wehlen. Vi har köpt bröd, vin och ost i den lokala konsumbutiken, vars sortiment är ganska torftigt. Vi finner en tältplats utanför ett obemannat vandrarhem, som fått namn efter Karl Stein, en kommunist som giljotinerats 1942 efter att ha gjort motstånd mot Hitler.

D-marken spars

Nästa dag gick vi raskt till den lilla kurorten Rathen, där vi skrev vykort hem medan vi tittade på en äkta hjulångare. Vi rör oss i en

trakt där många semesterhem, knutna till industrier, finns. Vi besökte ett sådant för att få i oss några öl. Den äldre damen som passade upp berättade lite om livet i DDR efter myntreformen. Hon sa att folk samlar "i sina fickor" för att kanske åka utomlands eller för att spara inför den förväntade krisekonomin. För övrigt menade hon att de nya varorna mest fanns i storstäderna. Och så beklagade hon sig över att brödet blivit så dyrt. Men de flesta östtyskar har nog den inställningen att det först måste bli sämre innan det blir bättre.

På eftermiddagen kom vi fram till Bad Schandau, som en gång i tiden varit en badort. Nu såg staden sliten ut. Vi såg ett tivoli och några nya entreprenörer som sålde öl och lättmat nere vid stranden. När vi vandrade ut ur staden passerade vi jättestora militärkaserner, runt vi såg inga bassar. På murarna runt området fanns antimilitaristiska teckningar och slagord.

Denna natt övernattade vi på tältplats R 14. Regnet skvalade ner men vi tröstade oss med vita viner och likör. Nästa morgon skulle vi gå över gränsen till Tjeckoslovakien. Fortsättning följer.

Finn

ANC-maran

Idag går en etapp av ANC-maran i Lund. Loppet är sanktionerat av Riksidrottsförbundet och banan är på 10,5 km. Loppet går från Stortorget längs med La Fiskaregatan, Nygatan genom Stadsparken och ut på Hardebergaspåret, över Dalbyvägen och förbi S:t Jörgens park över E66:an vid Vipeholm, runt Östra Torn. På tillbakavägen längs Sölvegatan under E66:an, genom Ideon lasarettområdet och Lundagård ner mot Stortorget. Loppet omfattar två varv, men eftersom arrangemangets grundidé är solidaritet och motion, istället för tävling och tidtagning, så välkomnar arrangörerna även de som vill stödja kampen mot apartheid genom att springa eller promenera en del av loppet.

Vid startplatsen på Stortorget

kommer kläder och idrottsmateriel att samlas in av Emaus. Det blir sång, musik och dans från Chile och Västsahara. Tal kommer att hållas till stöd för de förtryckta folkens kamp i olika delar av världen. Gästerna från Västsahara är en grupp på tio ungdomar, som även kommer att springa med i maran.

Anmälan till loppet, som kostar 50 kr, kan göras fr kl 14.30. Loppet startar kl 16.30 vid Stortorget.

Fest på Fakiren

Kl 20 blir det fest för ANC på Fakiren. Mat, dryck och underhållning. Bl.a. Christal Andinos och den chilenska dansgruppen Holoñe.

Arrangörer är PFF i Göteborg, Emaus, Afrikagruppen, KPML(r), Studieförbundet och Svenska Idrottsrörelsens Studieförbund



Rum ledigt

Rum ledigt i den flotta lägenheten vid Lundagård till någorlunda skötsam kvinna.

Fyra personer bor redan här. Vi har tidningar, TV och telefon tillsammans, men mathållningen sköts individuellt. Tel 12 90 98 (Kitten, Sara, Lotta, Finn).

KOMPOL (vänsterpartiets kommunalpolitiker) träffas må 20.8 kl 19 på partiokalen. På dagordningen kommunens ledningsfilosofi, kommunalnämnder, brukarinflytande, personaldemokrati, centralisering till kommundistrikets och del mera jordiska problem. HANNAS FLÄKT. Terminens första rep sö 19.8 kl 17.30 på Palaestra. Spel + diskussion om höstens verksamhet. RODA KAPELLET. Terminens första rep sö 19.8 kl 18.45 på Kapellsalen. Rep inför Öresundsmantifestationer 1/9 & 8/9: nr 39, 79:2, 131, 136, 166, 180, 184, 193, 214 och 224. Anmäl er till Hanö, se utskick!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av bl a Rune Liljekvist och Gunnar Sandin



Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.